

2) Ar nosacījumu, ka uz 1. jautājumu tiek atbildēts, ka lietas noilguma termiņš sākas tikai ar kaitējuma iestāšanos:

vai kaitējums – saistībā ar galīgi piešķirtās eksporta kompensācijas atmaksāšanu – Regulas (EK, Euratom) Nr. 2988/95 1. panta 2. punktā izpratnē rodas jau tad, kad eksportētājam ir samaksāta eksporta kompensācijai atbilstoša summa Regulas (EEK) Nr. 565/80 5. panta 1. punkta izpratnē, lai arī netika atbrīvots nodrošinājums saskaņā ar Regulas (EEK) Nr. 565/80 6. pantu, vai tomēr kaitējums rodas tikai nodrošinājuma atbrīvošanas vai attiecīgi eksporta kompensācijas galīgās piešķiršanas brīdī?

(¹) Padomes 1995. gada 18. decembra Regula (EK, Euratom) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienų finanšu interešu aizsardzību (OV L 312, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) – *Finanzamt Linz/Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz*

(Lieta C-66/14)

(2014/C 142/18)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Finanzamt Linz

Atbildētāja iestāde: Bundesfinanzgericht, Außenstelle Linz

Ieinteresētās lietas dalībnieces: IFN-Holding AG, IFN Beteiligung GmbH

Prejudiciālie jautājumi

1. Vai LESD 107. pants (agrāk – EKL 87. pants) saistībā ar LESD 108. panta 3. punktu (agrāk – EKL 88. panta 3. punkts) ir pretrunā valsts pasākumam, saskaņā ar kuru, iegādājoties kapitāla daļas sabiedrībā rezidentē, ja nodokļus piemēro uzņēmumu grupai, ir jānoraksta nodokļa bāzi un līdz ar to nodokļu slogu samazinoša nemateriālā vērtība, bet, iegādājoties kapitāla daļas citos iedzīvotāju ienākuma nodokļa un uzņēmumu ienākuma nodokļa piemērošanas gadījumos, nemateriālo vērtību šādi norakstīt nedrīkst?
2. Vai LESD 49. pants (agrāk – EKL 43. pants) saistībā ar LESD 54. pantu (agrāk – EKL 48. pants) ir pretrunā dalībvalsts tiesību normām, saskaņā ar kurām, iegādājoties kapitāla daļas sabiedrībā rezidentē, ja nodokļus piemēro uzņēmumu grupai, ir jānoraksta nemateriālā vērtība, bet, iegādājoties sabiedrības nerezidentes (it īpaši citas ES dalībvalsts rezidentes) kapitāla daļas, nemateriālo vērtību šādi norakstīt nedrīkst?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza *Bundessozialgericht* (Vācija) – *Jobcenter Berlin Neukölln/Nazifa Alimanovic u.c.*

(Lieta C-67/14)

(2014/C 142/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundessozialgericht

Pamatlietas puses

Prasītājs: Jobcenter Berlin Neukölln

Atbildētāji: Nazifa Alimanovic, Sonita Alimanovic, Valentina Alimanovic, Valentino Alimanovic

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (EK) Nr. 883/2004 ⁽¹⁾ 4. pantā ietvertais pienākums nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi – izņemot Regulas (EK) Nr. 883/2004 70. panta 4. punktā paredzēto eksporta izslēgšanu – ir piemērojams arī attiecībā uz īpašiem no iemaksām neatkarīgiem naudas pabalstiem Regulas (EK) Nr. 883/2004 70. panta 1. un 2. punkta izpratnē?
- 2) Ja uz 1. jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši: vai – konkrētajā gadījumā kādā apmērā – var ierobežot Regulas (EK) Nr. 883/2004 4. pantā ietverto pienākumu nodrošināt vienlīdzīgu attieksmi ar valsts tiesību normās ietvertiem noteikumiem, ar kuriem tiek transponēts Direktīvas 2004/38/EK ⁽²⁾ 24. panta 2. punkts un saskaņā ar kuriem šo pabalstu pieejamībai nav izņēmumu, ja Savienības pilsoņa uzturēšanās tiesības citā dalībvalstī izriet vienīgi no mērķa atrast darbu?
- 3) Vai LESD 45. panta 2. punktam, to lasot kopā ar LESD 18. pantu, ir pretrunā valsts tiesību norma, kas attiecībā uz vienīgi darba meklēšanai piešķirtu uzturēšanās tiesību laiku no saiknes ar uzņēmējvalsti bez izņēmumiem liedz Savienības pilsoņiem, kuri kā darba meklētāji var atsaukties uz savām tiesībām brīvi pārvietoties, saņemt sociālo pabalstu, kura mērķis ir iztikas nodrošināšana un kurš vienlaicīgi arī atvieglo piekļuvi darba tirgum?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Regula (EK) Nr. 883/2004 par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu (OV L 166, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2014. gada 10. februārī iesniedza Tribunalul Sibiu (Rumānija) – Dragoș Constantin Târșia/Statul român, kuru pārstāv Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Autovehiculelor

(Lieta C-69/14)

(2014/C 142/20)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Sibiu

Pamatlietas puses

Pieteicējs: Dragoș Constantin Târșia

Atbildētāji: Statul român, kuru pārstāv Ministerul Finanțelor și Economiei, Serviciul Public Comunitar Regim Permise de Conducere și Înmatriculare a Autovehiculelor

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17., 20., 21. un 47. pants, Līguma par Eiropas Savienību 6. pants, Līguma par Eiropas Savienības darbību 110. pants, Kopienu tiesībās un Tiesas judikatūrā iedibinātais tiesiskās noteiktības princips var tikt interpretēti tādējādi, ka tiem ir pretrunā tāds tiesiskais regulējums kā Likuma Nr. 554/2004 21. panta 2. punktā esošais, kurā ir paredzēta iespēja Kopienu tiesību pārkāpuma principa pārkāpuma gadījumā pārskatīt tikai un vienīgi administratīvo strīdu lietās pasludinātos valsts tiesu nolēmumus, taču nav paredzēta iespēja pārskatīt citās, nevis administratīvo strīdu, lietās (proti, civillietās vai krimināllietās) pasludinātos valsts tiesu nolēmumus, kuros pārkāpts minētais Kopienu tiesību pārkāpuma princips?